

ΜΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΣΟΦΡΩΝΙΟΥ

Βασιλεῦ ἀναρχε, ὁ ὧν προ πάντων των αἰῶνων, Πλαστουργέ μου, ὁ ἐκ του μη ὄντος εἰς την ζωὴν ταύτην παραγαγὼν τα σύμπαντα, εὐλόγησον την ἡμέραν ταύτην, ἣν ἔδωκάς μοι δια την ἀνεξιχνίαστον Σου ἀγαθότητα, καί τη δυνάμει της εὐλογίας Σου ἰκάνωσόν με ἐπιτελέσαι πᾶν ἔργον καί πάντα λόγον ἐν τη ἀρχομένη ὑπ' ἐμοῦ ἡμέρα ταύτη, δια Σέ, πρὸς δόξαν Σου, ἐν τῷ φόβῳ Σου, κατὰ τὸ θέλημα Σου, ἐν πνεύματι σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, υπομονῆς, ἀγάπης, πραότητος, εἰρήνης, ἀνδρείας, σοφίας, ἐν προσευχῇ καί ἐπιγνώσει της πανταχοῦ Σου παρουσίας,

Ναί, Κύριε, κατὰ τὸ ἀμετρόν Σου ἔλεος, ὁδήγησόν με δια του Ἁγίου Σου Πνεύματος εἰς πᾶν ἔργον καί πάντα λόγον ἀγαθόν, καί δός μοι διελθεῖν ἀπροσκόπτως ἐνώπιον Σου, την ὁδὸν της ζωῆς μου καί κατὰ την δικαιοσύνην Σου, ἣν ἐφανερώσας ἡμῖν, ἵνα μη προστεθῇ μοι οὐδεμία ἀνομία.

Κύριε, ὁ Μέγας ἐν ἐλέει, φείσάι μου του ἀπολλυμένου εἰς τὸ κακόν, καί μη ἀπόκρυψης τὸ πρόσωπον Σου ἀπ' ἐμοῦ. Καί ὅταν ἡ διεφθαρμένη μου θέλησις ὁδήγησέ με πρὸς ἀλλὰς οδοὺς, καί τότε, ὁ Σωτὴρ μου, μη ἐγκαταλίπης με, ἀλλὰ βιαίως ἐπανάγαγέ με εἰς την ἁγίαν Σου ὁδόν.

Ὅτι Σύ, καρδιογνώστα ἀγαθέ, γινώσκεις πάσαν την πενίαν καί την ἀφροσύνην μου, την τυφλότητα καί την ἀχρειότητά μου, ἀλλὰ καί αἱ θλίψεις της καρδίας μου καί οἱ

στεναγμοί της ψυχής μου ενώπιον Σου εισί. Διό και δέομαι Σου: Εισάκουσαν μου εν τη θλίψει μου και έμπλησόν με άνωθεν της δυνάμεως Σου, ανάστησαν με τον παραλελυμένον τη αμαρτία, ελευθέρωσαν με τον δουλωθέντα τοις πάθεσιν, ίασαί με από παντός τραύματος εν έμοί κεκρυμμένου, καθάρισόν με από πάσης κηλίδος σαρκός και πνεύματος, συγκράτησαν με από πάσης εσωτερικής και εξωτερικής κινήσεως μη εύαρέστου ενώπιον Σου αλλά και επιβλαβούς δια τον πλησίον μου.

Δέομαι Σου: Νομοθέτησόν με εν τοις τρίβοις των εντολών Σου και μέχρις εσχάτης μου αναπνοής μη έπιτρέψης παρεκκλίνειν του φωτός των προσταγμάτων Σου, έως αν άποβώσι ταύτα ό μόνος νόμος όλης της υπάρξεως μου, πρόσκαιρου τε και αιωνίου.

Ο Θεός, ό Θεός μου, περί πολλών και μεγάλων δέομαι Σου εγώ, Σύ δε μη παρίδης με μηδέ απόρριψης με από του Προσώπου Σου δια την θρασύτητα μου και την παρηρησίαν μου, αλλά τη δυνάμει της αγάπης Σου όδήγησόν με κατά τα διαβήματα Σου δός μοι αγαπάν σε ως Σύ ένειτείλω ήμιν, εξ όλης της καρδιάς μου, εξ όλης της διανοίας μου, εξ όλης της ισχύος μου, δι' όλου του είναι μου.

"Ότι Σύ ει Μόνος Σκεπαστής Άγιος και Παντοδύναμος Υπερασπιστής της ζωής μου, και Σοί προσφέρω την δοξολογίαν και την προσευχήν μου. Αμήν.

Χάρισαί μοι, Κύριε, του γνώναί τήν αλήθειάν Σου προ του άπελθείν με εκ της ζωής ταύτης. Παράτεινον τάς ημέρας μου, έως αν προσφέρω Σοι μετάνοιαν αληθινήν. Μη άναγάγης με εν ήμίσει ήμερων μου, και όταν εύδοκήσης θεΐναι πέρας τη ζωή μου, προγνώρισόν μοι τον θάνατον μου, ίνα ή ψυχή μου έτοιμασθή προς συνάντησίν Σου.

Εν εκείνη τη ήμερα, τη μεγάλη και ιερά δι'έμέ, γενού μετ' έμοϋ Κύριε,, και άπόδος μοι την άγαλλίασιν του Σωτηρίου Σου. Καθάρισόν με από παντός αμαρτήματος φανερού ή κρύφιου, από πάσης ανομίας κεκρυμμένης εν έμοί, και άξιώσόν με προσφέρειν Σοι καλήν άπολογίαν ενώπιον του φοβερού βήματός Σου. Αμήν

http://proskynitis.blogspot.com/2010/06/blog-post_1732.html